

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 3 – mei 2026

Thema: Bevlogen

4

Schrijven is geen
bevlieging

Pinksteren

6

Bevlogen kleuterjuf

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Vluchtig én krachtig.....	3
Schrijven is geen bevestiging	4
Privilege	5
Bevlogen kleuterjuf	6
Column, Ze mogen niet klagen	7
Zingeving in taal en beeld.....	8
Overpeinzingen	9
Refuse to be enemies.....	10
Weense muziek in Utrecht	12
Column, Bevlogenheid en bevestiging	13
Groene Geerte	14
Gedicht.....	15
Excursie naar de Gertrudis Abdij in Nijvel	15
Bericht: Dank!	15
Contactwerk: Pinksteren op de Azoren.....	16
Contactwerk: De Buitenkring	17
Erasmusreis 2027	17
Diaconale geluiden en collectes	18
Contactwerk: Aan het woord:	19
Uit de kerkenraad	20
Bezoek Duitse remonstranten	20
JONG @RGU	21
In memoriam	22
Autodienst	22
Schrijfacties Amnesty International	23
Adressen en colofon.....	23
Kerkdiensten	20

De volgende Geertebrief verschijnt 5 september en heeft het jaarthema van de RGU: *Blijmoedig, Stoutmoedig, Zachtmoedig*.
Kopij inleveren uiterlijk op maandag 17 augustus vóór 12.00 uur.
Wie de Geertebrief digitaal leest en geen papieren versie per post wil ontvangen kan dit doorgeven aan online@geertekerk.nl.

Van de redactie

Bevlogen

Het thema *Bevlogen* kwam ons aanwaaien op de adem van Pinksteren. Samen met de beelden uit het bijbelse pinksterverhaal van vuur en inspiratie kwamen er gepassioneerde verhalen mee.

Marthe de Vries verbindt in de werking van de Geest vluchtigheid en kracht. Om bevlogenheid te behouden is het nodig om ontvankelijk te zijn en daarin ook je eigenheid te bewaren.

Dat het schrijven van haar boek geen bevestiging is blijkt uit het verhaal van Karin Wagenaar. Door de maatregelen ten tijde van de COVID-pandemie en door de #MeToo-beweging werd de samenleving ontregeld en krampachtig over fysieke aanraking. Karin heeft met haar boek een missie om terug te keren naar normale aanrakingen die menselijke contacten verstevigen en helend kunnen werken.

Aldo en Thirza gingen als 'friends' naar Tent of Nations op de Westbank in Israël, waar de Palestijnse familie Nassar verjaagd dreigt te worden door Joodse kolonisten. Zij beseften daar hoe groot het onrecht is en dat er in gemeenschap veel mogelijk is. Zij willen dit verhaal actief uitdragen in Nederland.

Bevlogen schooljuf Esther Kroezen heeft twee kwaliteiten die in het onderwijs aan kleuters heel goed van pas komen: creativiteit en het bieden van structuur. Zij vertelt hier enthousiast over.

Een bezoek aan de tentoonstelling *Zin in ...* in het Museum Catharijne Convent bracht Charlotte Demoulin en Marije Vrijmoeth tot bevlogen overpeinzingen. Dat Cees Goos 'zijn' Weense koor heeft kunnen bewegen om in Utrecht te komen zingen is zeker geen bevestiging, maar komt voort uit zijn passie voor muziek.

Roos de Jonge ervaart het als privilege om naast haar vrienden te staan die soms zoekend zijn.

In zijn column schrijft Jan van Aller naar aanleiding van het pinksterverhaal dat inspiratie wellicht van buiten komt, maar dat je zelf de keuze maakt of dat tot een duurzame bevlogenheid leidt.

Pinksteren is ook het feest van de vorming van gemeenschap. In onze veelkleurige en veelvormige samenleving is het een uitdaging om ons te laten inspireren door een kracht die mensen met elkaar verbindt. Want alleen dat geeft zicht op een toekomst van vrede en harmonie. Hopelijk kan het pinksterverhaal ons daartoe blijven inspireren.

Trudy Schreuder Goedheijt

Vluchtig én krachtig

Mijmerend over het thema vond ik het gedicht *Bevlogen* van Jean Pierre Rawie, dat begint met een prachtig beeld:

*Ik weet niet zeker of het zwanen waren,
een najaarsnacht dat hun vleugelslag
in duizendvoud over het huis heen lag,
om pas tegen het daglicht te bedaren.*

*Die hele dag liep ik als uitverkoren,
of ik door engelen was aangeraakt.*

Letterlijk en figuurlijk

Rawie combineert in dit gedicht de letterlijke en figuurlijke betekenis van het woord 'bevlogen': de vleugelslag van de zwanen en het gevoel dat hem dat gaf, uitverkoren en als door engelen aangeraakt. Het tilt hem op, inspireert hem en doet hem de woorden voor zijn gedicht vinden.

De vleugelslag van de zwanen wordt voor Rawie een aanraking van boven, een vonk van inspiratie. Het zwiepende geluid van de vele vleugels, de windstroom die ze veroorzaken strijkt langs hem heen, beroert hem. Het zijn allemaal beelden die in bijbelse verhalen ook voor dat ongrijpbare element van de Geest worden gebruikt: een wind die je dingen inblaast, als een goddelijke ademtocht; een duif die uit de hemel neerdaalt. Een beeld dat zowel de vluchtigheid als de kracht van de werking van de Geest verbeeldt. Je voelt het duidelijk, je voelt je aangeraakt, maar het is ook ongrijpbaar en zo weer verdwenen, zoals Rawie in het vervolg van het gedicht ook betreurt. Hij kan het later niet meer terugvinden: 'Maar hoeveel lege nachten zijn doorwaakt / waarin sindsdien geen wiekslag viel te horen?'

Ontvankelijk

Ineens blijken 'bevlogenheid' en 'bevlieging' heel dicht bij elkaar te liggen. Een bevlieging heeft altijd iets vluchtigs: even ben je heel erg intens met iets bezig, ben je heftig verliefd, volkomen fan of totaal betrokken. En even zo snel is het ook weer voorbij. De Geest lijkt dan niet te landen, het is een geest zonder hoofdletter.

Het is juist bij bevlogenheid dat de vleugelslag van boven voor een langere tijd met iemand verbonden wordt. Het is dan niet iets dat even langs strijkt, maar de aanraking verbindt zich met iets in de persoon zelf.

Misschien is het mooiste voorbeeld wel het verhaal van de doop van Jezus in de Jordaan: hij ontvangt bij die doop de Geest en in de versie van Lucas daalt dan ook een duif uit de hemel neer. Bij Jezus is die bevlogenheid geenszins van korte duur: het doortrekt zijn hele leven, het wordt de bron waaruit hij put. Hij verbindt die aanraking met de manier waarop hij in het leven staat.

Tijdens zijn leven waakt Jezus ervoor dat hij zijn ontvankelijkheid behoudt voor wat hem aangereikt wordt. Regelmatig trekt hij zich terug, weg van de drukte, in de stilte, als om opnieuw de vleugelslag te horen.

Paradox

Het geeft mooi de dubbele beweging van de bevlogenheid weer: het is iets dat je overkomt, een aanraking van buitenaf. Maar

om meer dan een bevlieging te zijn, moet het verbonden worden met het wezenlijke in jezelf, zodat je het ook in je eigen leven gestalte kunt geven. Het moet je in je hart raken. En dat is voor iedereen verschillend. Om de bevlogenheid te behouden, is het belangrijk dat je ook ruimte zoekt om opnieuw ontvankelijk te worden. Bevlogen mensen, die er helemaal voor anderen zijn of voor hun kunst leven, kunnen zich daarin ook verliezen, leeggezogen worden en daarmee ook die bevlogenheid kwijtraken. Het is de kunst om te weten wat je nodig hebt om opnieuw de vleugelslag te voelen en te ontvangen.

Het vraagt een bijzondere combinatie van ons: ontvankelijkheid en eigenheid. Een paradoxale spanning. Maar als het lukt om dat evenwicht te vinden, dan kan je het gevoel hebben, dat je – zoals Rawie schrijft – als door engelen aangeraakt wordt.

Marthe de Vries

Schrijven is geen bevlieging

Een van de eerste dingen die Karin Wagenaar mij vertelt is dat ze de eerste versie van het manuscript van haar tweede boek met als werktitel *Aanraken, hoe doe je dat?* naar de uitgever heeft gestuurd. Een belangrijk moment na er een jaar intensief aan gewerkt te hebben. Vragen te over om haar te stellen: Hoe kwam ze tot het schrijven van dit boek? Hoe lang was ze er mee bezig? Hoe volhardt ze in haar drive tijdens zo'n langdurig project?

De rol van emoties in verandering

Een boek schrijven is niet niks en dat beseft Karin wel degelijk voor ze eraan begon. Ze had het al eens eerder gedaan. *Relaties hoe doe je dat?* is van haar hand (2016). Het is een zeer toegankelijke weerslag van haar inzichten en ervaringen op het gebied van EFT. Emotionally Focused Therapy gaat over het veranderen van interacties tussen mensen. Karin: “De kern van deze therapie is dat niet cognities, maar emoties de toegangspoort zijn naar verandering. Door daar toegang toe te krijgen, worden mensen in deze therapie in contact gebracht met hun verlangen en hun pijn.” Twee jaar geleden ontstond het idee om een tweede boek te schrijven. Het moest gaan over ‘aanraken’, een thema dat voortvloeide uit haar zich verder ontwikkelende inzichten als psychotherapeut. Als het al zo lang in je hoofd blijft rondzingen kan het geen bevlieging meer zijn. Maar voor eraan te beginnen moesten er wel wat hindernissen uit de weg worden geruimd.

Ruimte en tijd scheppen

Een collega legde haar de vraag voor wat haar tegenhield om er

aan te beginnen. Met behulp van het Tarot kaartspel kwamen twee inzichten oplichten. Als het boek er ooit komt, dan moet je niet teveel ballen in de lucht houden, maar er enkele laten vallen. En als je van nature een teamplayer bent, moet je in je proces anderen mee laten denken en lezen. Karin koos voor een team van vijf waarin haar man Hugo Quené een aanzienlijke rol speelde. Karin koos ook voor een sabbatical in het laatste halfjaar van 2025. Dat schiep ruimte en tijd voor het schrijven van haar boek. Karin: “Ik begon en schreef eerst over het persoonlijke deel van het onderwerp: over mijn gehandicapte zus die geen taal heeft. Voor haar bestaat communiceren uit gebaren en aanraken.” Het is een ervaring die haar zelf sterk gevormd heeft. Daarna volgde een telkens terugkerende cyclus van lezen, overdenken, wandelen, schrijven. Als de vlam even doofde keek ze filmpjes of colleges op internet die haar verbeelding weer voortstuwden.

Covid en #MeToo

Karin wijst op twee ingrijpende gebeurtenissen in de samenleving die ertoe geleid hebben dat aanraken als gebaar ontregeld raakte en leidde tot krampachtigheid. “Twee beroeringen in de samenleving hebben de menselijke omgang ontwricht. De maatregelen rond Covid (2020 – 2022) leidden tot onthouding van aanraking. En de #MeToo-beweging veroorzaakte een heel andere wending en bracht ons in verlegenheid over welke aanrakingen (on)gewenst zouden kunnen zijn.”

Karin zag het als een missie om balans te brengen in deze crisis: “We moeten terug naar normale aanrakingen die contacten verstevigen en helend werken.” Een nieuwe invalshoek was geboren, namelijk dat naast emoties de aanraking een toegang vormt tot verandering. Het leidde tot een voortgaande verdieping in haar vakgebied door het volgen van een opleiding sensomotorische psychotherapie. Werken aan het boek werd voor Karin tijdens haar sabbatical een voortgaande intense zoektocht naar bronnen die haar hielpen haar thema van aanraking beter te begrijpen en te verduidelijken. “Het is een kroon op mijn werk als ik zie dat echtparen na een crisis elkaar in therapie weer vinden in de aanraking.”

Teade Walma

Curriculum

Karin Wagenaar (1958) studeerde klinische psychologie, volgde daarna een opleiding tot psychotherapeut (6 jaar) en vervolgens een opleiding tot systeemtherapeut. Tijdens werkzaamheden van haar man Hugo in Amerika maakte ze kennis met EFT. Het bleek een aanvullende verrijking op haar vakgebied. Naast haar werk als therapeut voor individu, koppels en gezinnen geeft ze aan professionals trainingen in de methodiek van EFT. Zeventien jaar geleden richtte ze de Stichting EFT Nederland op. Nog voor haar pensioen rondde ze de opleiding Sensomotorische Psychotherapie af. Karin is vriend van de RGU.

Privilege

Ik geef de pen door

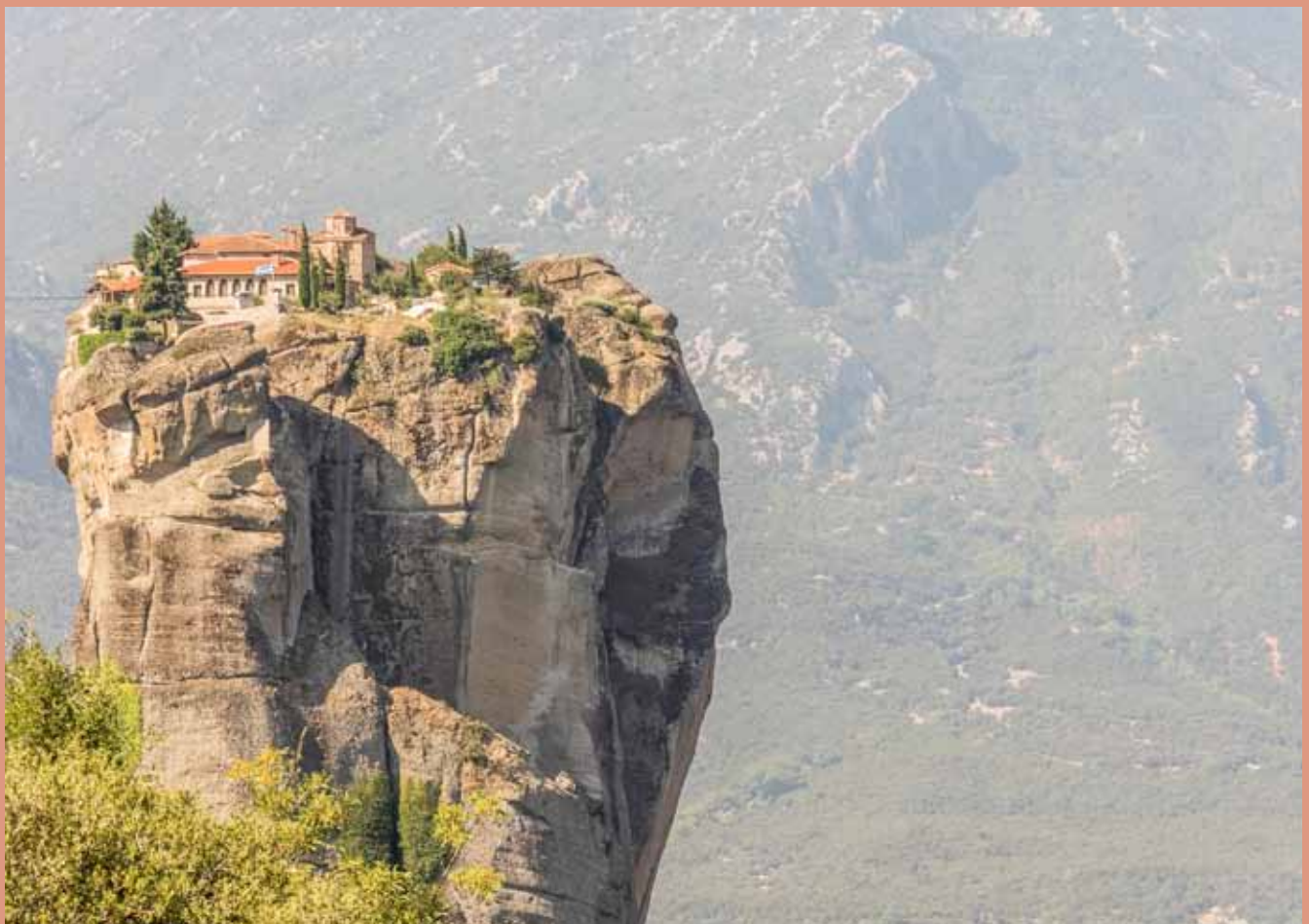
Er wordt wel gezegd dat het leven van jou en je vrienden nooit zo uiteen loopt als tussen je 25ste en 35ste. Voor mijn vriendengroep is dat zeker waar. In de afgelopen weken sprak ik een vriendin die na lang studeren eindelijk een baan vond waarin ze op haar plek was. Een ander die een terugval had en haar afstuderen daardoor moest uitstellen. Weer een ander die na lang op drift te zijn geweest met haar vriendin rondtrekt door Nieuw Zeeland. En weer een ander die besloten heeft hulp te zoeken voor problemen waar ze al een tijdje mee rondloopt. Als hun vriendin heb ik het privilege om te weten wat hen tijdens deze levensfase be-

weegt. Hoe ze met enthousiasme beginnen aan iets dat mislukt en dan weer, ondanks twijfel aan zichzelf en de wereld, het enthousiasme vinden om aan iets nieuws te beginnen. Ik heb het privilege om te zien hoe competent, krachtig en bevlogen zij zijn in de dingen die zij doen, maar hoe het soms, privé en in werk, een zoektocht kan zijn om een plek te vinden waar zij tot hun recht komen.

Het doet mij denken aan Petrus, die zoveel wilde en zoveel twijfelde en waarvan Jezus toch zei: jij bent de rots waarop ik mijn kerk zal bouwen. Jezus zag al wat Petrus waard

was en hoe bevlogen hij was, ook toen hij nog niet tot zijn recht kwam. Ik wens mijn vrienden toe dat zij naar zichzelf kunnen kijken zoals Jezus naar Petrus keek. Dat zij, in een tijd waarin we zo zoekend zijn, erop mogen vertrouwen dat zij competent en krachtig zijn en dat ze vol enthousiasme hun toekomst tegemoet mogen gaan. Dat zij weten dat zij al een rots zijn en dat daar een leven op gebouwd kan worden. En dat ik in dat leven naast hen zal staan.

Roos de Jonge

Bevlogen kleuterjuf

Met Esther Kroezen had ik al eens een gesprekje in de kerk bij de koffie gevoerd. Het fascineerde mij hoe zij sprak over haar werk in het onderwijs, een bevlogen juf! Daar wilde ik meer over horen.

Zoektocht

Esther vertelt over haar meanderend pad naar de plek waar zij nu is: een echte juf bij de kleuters. “Zelf had ik helemaal geen plezier in de middelbare school, vmbo-tl. Pas veel later kwam ik er achter dat ik op een heel andere manier leer. Op aanraden van mijn moeder ging ik de opleiding tot onderwijs-assistent volgen. Mijn creativiteit kon ik er niet in kwijt, maar het werken met kinderen vond ik geweldig. Omdat ik de natuur zoiets wonderlijks vind en dat graag wil overdragen aan kinderen ging ik daarna voor docent biologie studeren aan de Hogeschool Utrecht.

Overstap naar PABO

Verschillende vakken, zoals scheikunde en natuurkunde, lagen mij niet. Maar vanaf de eerste stage wist ik al hoe leuk ik lesgeven vind. Daarom stapte ik over naar de PABO. Ik volgde verschillende stages in verschillende groepen. Meteen waren de kleuters

al favoriet. Daar werd ik ook nieuwsgierig naar verschillende culturele achtergronden. Zo kwam ik op een school in Overvecht terecht en kreeg daar ook een baan. Mijn hele levensperspectief is daardoor veranderd in zo'n multiculturele wijk. Om als leerkracht goed bij de leefwereld van het kind aan te sluiten gingen we daar ook op huisbezoek. Een kind voelt namelijk veel meer verbinding als de juf thuiskomt en met de ouders houd je de lijnen kort. Uiteindelijk bleek deze baan toch te zwaar. Als beginnend leerkracht ben je een basis aan het opbouwen voor het vervolg van je carrière. Er waren zoveel heftige problemen die in de klas voorkwamen (detinerings-, drugs- en alcoholverslaving, sociaal isolement, taalachterstand) dat mij dat niet lukte.”

Creativiteit

Na de PABO deed Esther nog een master Kunsteducatie aan de HKU. Voor het eerst paste de manier van leren daar goed bij haar. Op de school in Overvecht nam ze ontslag en kwam via open sollicitaties bij basisschool De Pijlstaart terecht. “Een katholieke school met veel verschillende culturen, een mooie doorsnee van de samenleving, waar ik direct een warme sfeer proefde. Qua onderwijsvorm pas ik perfect bij kleuters, die zijn nog zo puur, vragen om veel structuur en tegelijk ruimte voor fantasie. Dat heb ik allebei in me, structuur en creativiteit. Ieder kind heeft creativiteit in zich, maar in het onderwijs wordt dat snel ingeperkt. Dat is jammer, want we hebben creatieve en sociale mensen nodig om een goede bijdrage te leveren aan de wereld en zijn problemen.

Eigen invulling

Op deze school is veel ruimte voor eigen invulling van de leerkracht. Waar mogelijk pas ik me aan bij de kinderen, ik probeer uit te vinden hoe het kind het beste leert. Dat verschilt, maar ik zie ook overeenkomsten. Het is de uitdaging om er een groep van te maken en er ook voor te zorgen dat kinderen hun eigenheid behouden. De kinderen leren van mij en ik leer van de kinderen. Zo

blijven we samen in beweging en leren we samen over het leven.”

Geloof

Esther groeide op in een protestant gezin en ging naar de kerk in Hoogeveen. Toen ze in Utrecht kwam wonen was het geloof eventjes naar de achtergrond. “Ik was niet direct op zoek naar een geloofsbedding, maar er kwam wel van alles op mijn pad. Zo zag ik in een boekhandel het boek *Een God die in mij gelooft* van Claartje Kruijff. Dat sprak mij aan. En ik was eens met Pasen bij een doop aanwezig, volledige onderdompeling in de Maarseveense plassen, die veel indruk op mij maakte. Al wandelend zag ik vorig jaar op het scherm buiten de Geertekerk de Stille kerk aangekondigd. Ik besloot er eens heen te gaan. De eerste keer dat ik in de Geertekerk bij een zondagdienst kwam was – weer wandelend – toevallig met Pinksteren. Al die kaarsen in de kroonluchters en mijzelf weerspiegeld in de bollen! Op slag was ik verliefd op dat licht. Ik was niet echt op zoek, maar ik heb het gevoel dat het geloof mij heeft gevonden.” Afgelopen maanden nam Esther deel aan de oriëntatiecursus. Ze deed rond de jaarwisseling ook mee aan de ‘Reis door de Heilige Nachten’ en maakt deel uit van het kostersteam.

Beweging

Een jaar geleden had Esther nooit bedacht dat haar leven er zo uit zou zien. “Mijn leven is in beweging. Soms zou ik willen dat het even stil staat. Gelukkig komt dit voor in de kerk.” Een aantal prachtige tatoeages verbeelden dat mooi voor haar. “Een phoenix op mijn been staat voor vuur en water, vernieuwen en ontplooiën en helende tranen. De tatoeages op mijn armen verbeelden lucht en aarde, elementen die ik het meest in mijzelf herken. Elke tatoeage is een les die ik geleerd heb en wil onthouden.”

Trudy Schreuder Goedheijt

Ze mogen niet klagen

De beveiliging van het gebouw wist het wel: de Oekraïners daarboven in die kantoorflat hebben een beter leven dan hij ooit als vluchteling heeft gehad. In de tijd dat hij in Nederland asiel aanvraag, was Rita Verdonk de minister van Vreemdelingenzaken. De barmhartigheid die vluchtelingen nu ten deel valt, was in haar regeerperiode ver te zoeken.

We gaan het Provinciehuis binnen waar aan het uiteinde van de lange gang op de vijfde verdieping Roman ons staat op te wachten. We zullen een voorleestraject starten voor zijn zoontje Aleksei van zeven, aangemeld door zijn school bij Taal Doet Meer, de organisatie die vrijwilligers inzet bij taalondersteuning voor kinderen die dat hard nodig hebben.

Het Provinciehuis herbergt op deze verdieping Oekraïners met kinderen die intensieve medische zorg nodig hebben. Aleksei heeft een oudere broer die het syndroom van Down en een kwetsbare gezondheid heeft.

Zorgtaak

Roman is de vader van deze Myroslav, die bij binnenkomst ons weinig aandacht schenkt, gefocust als hij is op zijn mobiel-tje. Het handje van beleefdheid wordt op nadrukkelijk aandringen van zijn vader met tegenzin uitgestoken. Naast een enkele wandeling met zijn ouders kenmerkt het vertoeven in deze kleine ruimte zijn belevingswereld. En dat bepaalt tegelijk de taak die Roman heeft tijdens zijn verblijf als vreemdeling in ons land: zorg dragen voor zijn kind, als moeder Julia naar haar werk gaat en er voor Myroslav geen opvang in de reguliere zorg is. Daar zijn immers onbekenden die een taal spreken die hij

niet begrijpt en hem in verwarring brengt. Ons wordt een plekje op bed toebedeeld in de beperkte ruimte waar de ongefilterde geur hangt van intens doorleefde aanwezigheid van mensen. Aleksei praat niet en is niet op zoek naar verbinding. Hij spreekt volgens vader wel Russisch met de bewoners van de vijfde, maar niet met zijn juf, zijn klasgenoten (behalve dan met die ene Nederlandse Brian die zijn vertrouwen heeft gewonnen) en dus ook niet met zijn net geïntroduceerde voorlezer. Vertwijfeld vraagt zij zich na afloop van het bezoek af hoe zij de aankomende twintig bezoeken zonder gesproken communicatie zal doorbrengen. Heeft Aleksei besloten geen Nederlands te leren omdat hij hier niet wil blijven wonen?

Diepbedroefde ogen

Roman zit op bed en via een vertaalapp komen we in gesprek met hem over de VoorleesExpress en over het zwijgen van Aleksei. En – het is in deze ruimte onvermijdelijk – over dit leven hier dat hem door de oorlog in de greep heeft. Als we

uitspreken dat de gevolgen, die dit voor hem moet hebben ons diep raakt, slaat hij zijn ogen op. Hij haalt zijn schouders op en kijkt ons lang aan met diepbedroefde ogen. Een lange stilte ontstaat en daarin berusten we beiden. Ik wil mijn hand eventjes op zijn hand leggen, maar ben geremd door mijn korte aanwezigheid. Indringend blijven zijn treurige ogen op ons gericht en zijn blik daalt neer als een doorn in de ziel.

Even later verlaten we de vijfde verdieping met de wetenschap dat achter elke deur vaders en moeders leven die in hun ballingschap grote zorgen hebben over de gezondheid en welzijn van hun ernstig zieke kind.

Die hele avond en bij het opstaan de volgende ochtend blijft Roman mij aankijken. En ik vraag me af: heb ik Christus horen roepen in zijn lijdende blik?

Teade Walma

**De namen van de Oekraïense mensen in dit artikel zijn gefingeerd.*

Zingeving in taal en beeld

Marije (l), Laura (m) en Charlotte (r)

Charlotte Demoulin en Marije Vrijmoeth bezochten samen met de redactieleden Laura Wienen en Teade Walma in het Museum Catharijne Convent de tentoonstelling *Zin in...*, die ontmoetingen laat zien over zingeving in taal en beeld met acht bevlogen Utrechtse.

Ongewoon gezelschap

Levensgroot afgebeeld komen ze je wereld binnen en nemen ze je mee in hun verhaal. Op een videowand nemen vijf vrouwen en drie mannen om en om het woord. Ze spreken over wat zin, levensvervulling, of betekenis geeft aan hun leven. Geen doorsnee gezelschap: een popmusicus, advocaat, immunoloog, non, instagrammer, persvoorlichter, dragqueen en vechtsportkampioen. In korte fragmenten geven ze beurtelings prijs waar ze in geloven en wat hen drijft. Persoonlijk en altijd buiten traditionele kaders. Maar alle acht geven ze de indruk ergens toe geroepen te zijn. Charlotte en Marije luisteren geboeid naar deze onthullingen en laten zich verrassen door het artistieke werk dat deze acht mensen hebben gekozen om tentoon te stellen. Wie zijn deze twee bezoekers van de Geertekerk die de redactie verleid heeft tot dit bezoek? En wat valt hen op tijdens het bezoek aan deze expositie? Eerst maar even kennis met ze maken.

Even voorstellen

Charlotte Demoulin, 25 jaar, geboren in Breda en in 2018 naar Utrecht gekomen om aan de Universiteit voor Humanistiek te gaan studeren. Over een paar maanden hoopt ze de studie af te ronden en geestelijk verzorger te worden. Ze gaat graag op zoek naar levensbeschouwelijke inspiratie. Na verschillende kerken in Utrecht te hebben bezocht kwam ze bij de Geertekerk. Ze houdt ervan om samen stil te staan bij het leven, waarbij je elkaar kunt steunen en inspireren. De mooie taal in de preken en in de Bijbel spreken haar aan. Dit jaar neemt Charlotte deel aan de oriëntatiecursus.

Marije Vrijmoeth, 33 jaar, geboren in Zoetermeer, woont in Utrecht sinds 2012 vanwege studie. Ze heeft Nederlands en Psychologie gedaan en een master Gedragswetenschappen. Ze was docent in het Hoger Onderwijs maar heeft haar baan opgezegd en zoekt nu werk in de richting van organisatiepsychologie. Ze noemt het een onrustig en interessant proces. De Geertekerk trekt haar aan vanwege de filosofische inslag, ruimte voor verschillende interpretaties, het oningevulde. Marije heeft ook de stap gezet om de oriëntatiecursus te doen.

Diversiteit

Met zijn vieren dwalen we door de zalen waarin de acht geportretteerden hun le-

vensverhaal koppelen aan eeuwenoude en moderne kunst. Soms doet ieder van ons op eigen manier indrukken op en dan weer komen we bij elkaar om deze samen te delen. Open, aandachtig, ernstig en soms ook met luidruchtige humor. Verrassend hoeveel gezichten geloven heeft. We ontdekken de uitbundige dresscode van vrouwen van de Resurrection Power gemeenschap, de houten sculptuur van Augustinus, die de Zusters Augustinessen van Sint-Monica inspireerde tot het stichten van hun klooster aan de Oudegracht, het raam van de slaapkamer van Ida Peerdeman die op haar twaalfde de eerste Mariaverschijning had, Jezus aan het kruis afgebeeld in gehaakte, gekleurde draden, onopgevuld, zodat je de leegte ziet. Indrukwekkend zijn de video-beelden van een groep jonge ballerina's die op straat verschijnen en dansen als daarvoor net een man op die plek is overreden en op straat ligt. En de vrouw die het overhemd van haar overleden zoon onophoudelijk opvouwt terwijl we haar de laatste liefdevolle brief die ze hem stuurde horen voorlezen.

Aan het einde van dit bezoek met intense aandacht voor ongewone geloofsvormen maken we nog wat foto's. Drie uur blijken te zijn omgevlogen.

Teade Walma

Overpeinzingen

Naar aanleiding van hun bezoek aan de tentoonstelling 'Zin in...' in museum Catharijne Convent blikken Charlotte Demoulin en Marije Vrijmoeth daar samen in het museumcafé op terug. Een korte impressie van hun overpeinzend gesprek:

Charlotte: "Voor mij ontstaat zingeving en bevlogenheid vaak in gesprek; het lijkt me dan ook leuk om op die manier te overpeinzen."

Marije: "Ik ben wel benieuwd wat jij ziet als bevlogenheid, ik weet nog niet welke kant ik op moet denken voor mezelf."

Charlotte: "Hm, als ik denk aan bevlogenheid en dit museum... Dan denk ik aan de kleuren en woorden van deze tentoonstelling. Ik denk dan: wow, hier is over nagedacht, mensen willen me iets laten zien! Dat geeft een nieuwsgierigheid, een vonkje bevlogenheid. Wat associeer jij met bevlogenheid? Welk gevoel, welke woorden?"

Marije: "Ik dacht aan flow, zoals de psycho-

loog Mihaly Csikszentmihalyi [volledige naam later opgezocht] daarover schreef. Bij flow denk ik aan stromen, aan vliegen – bevlogen zijn. Bevlogenheid is ook dat je ergens helemaal in opgaat, dat je de tijd vergeet. De momenten dat je vergeet dat je leeft, omdat je zo erg aan het leven bent. En om het te verbinden aan de tentoonstelling: ik ervoer flow toen ik het achtkoppige interview zag van de beroemde Utrechters. Ik hing aan hun lippen."

Charlotte: "Wat sprak je erin aan?"

Marije: "Ik vond Eloi [red: Youssef, oud-zanger van Kensington] inspirerend. Hij sprak over waarde vinden in jezelf, het niet zoeken in externe dingen. Hij had het ook over incarnatie: we zijn allemaal vlees en huisvesten iets van God. Wat me ook bijbleef was de non [red: zuster Maria Leunissen] die zei: 'Zingeving is overal, altijd. Het leven is ermee doorspekt.' Bij die uitspraken wilde ik er meer over horen. Hoe had jij dat?"

Charlotte: "Het interview vond ik... over-

weldigend. Maar ik dacht ook: er zit zoveel rijkdom in. Ik vond het mooi dat er naar elkaar gekeken werd; op één video was iemand aan het woord en op de andere video's draaiden de hoofden die kant op.

Ik vond het leuk om door de tentoonstelling te wandelen, maar zie er dan ook naar uit om het met jullie te delen. Dat past voor mij bij zingeving: aandacht hebben, delen, ontdekken, liefhebben."

Marije: "Ik was ook nog benieuwd naar hoe jij kijkt naar het woord 'zingeving', het dekt voor mij niet helemaal de lading. Voor mij heeft het leven zelf al zin, dat hoeft ik er niet aan te geven. Ik kan er wel naar zoeken, het afstoffen als het ware, zin vinden."

Charlotte: "Ja, mooi. Dat kan denk ik ook! Ik denk dat je zin kunt geven, maar ook ontdekken in het leven. Het is een menselijke zoektocht. En hij kan echt moeilijk of onzeker zijn, maar ook een bron van bevlogenheid."

Laura Wienen

Refuse to be enemies

Vorig jaar verbleven Thirza en Aldo een aantal weken als 'friends' op de boerderij van de familie Nassar, Palestijnse christenen, die al generaties lang een stuk land bezitten op wat nu de Westbank heet. Ondanks voortdurende tegenwerking en ondermijning lukt het hen tot nu toe hun boerderij in stand te houden. Zonder de permanente fysieke aanwezigheid van Westerse staatsburgers is dit niet mogelijk. Hun aanwezigheid heeft tot nu toe voorkomen dat Israëlische kolonisten de familie verjaagd hebben – een lot dat veel boeren in de regio wél is overkomen. Het motto van de familie is: 'We refuse to be enemies'.

Wat is jullie band met elkaar en met de Geertekerk?

Aldo: "Wij hebben elkaar ontmoet bij hetzelfde dispuut van N.S.U., de Utrechtse afdeling van de christelijke studentenvereniging Navigators. Omdat ik in het buitenland ben opgegroeid, was ik niet zozeer aan een specifieke christelijke geloofsrichting verbonden." Thirza: "Ik ben opgegroeid in een protestants-christelijke traditie van de Nederlands Gereformeerde Kerken."

Aldo: "Bij ons N.S.U.-dispuut maakten wij kennis met verschillende kerkstromingen. Dominee Marthe de Vries vertelde daar eens over de remonstranten. Dat resoneerde bij mij het meest en zo kwamen we bij de Geertekerk."

Wat maakte dat jullie je wilde inzetten voor 'Tent of Nations'?

Thirza: "Voor mij was 7 oktober 2023 een scharniermoment. Ik realiseerde me dat het verhaal over de rol van Israël anders is dan wat mij vaak is verteld. Ik ben me er meer in gaan verdiepen. Verontwaardigd en verdrietig ben ik over hoe Nederland zich verhoudt tot de genocide die in Gaza en andere plekken plaatsvindt. Sindsdien ben ik activistischer geworden."

Aldo: "Ik voel me vooral 'medeplichtig' als Nederlands staatsburger aan hoe Nederland

zich in deze situatie opstelt. Vanuit frustratie over alle onrecht groeide de behoefte om dat om te zetten in daden. Uiteraard zijn er meer oorlogen in de wereld, maar in dit geval kunnen we daadwerkelijk iets betekenen. We hoorden van de stichting door een gemeenschappelijke vriend en de Rode Lijn-demonstraties die voor mijn kantoor (PKN)

werden gehouden. Later begreep ik dat ze ook een partner zijn van Kerk in Actie."

Thirza: "Na de eerste informatieavond ging het heel snel. Het bleek voor ons beiden qua werk goed te plannen om dit een aantal weken te doen. Maar zeker ook door de inzet van Meta Floor, voorzitter van de Nederlandse afdeling van Tent of Nations."

Aldo: “Het is bijzonder dat wij samen soms best tijd nodig hebben voor beslissingen, maar nu waren we het snel eens. Binnen twee maanden na de eerste informatieavond gingen we op weg. Het is zeker geen vakantie-rip. Al op Schiphol merk je de spanning: reizigers naar Israël worden uitgebreid ondervraagd, best intimiderend. Omdat we ’s nachts vlogen, maakten we een zonsopgang boven Jeruzalem mee. Dat was surrealistisch.”
Thirza: “Ja, dat was enorm dubbel: een supermooi gezicht natuurlijk, en tegelijk weet je, dit is wel Israël, waar zoveel rechteloosheid heerst. Ook in gewone contacten voel je die dubbelheid. Zo spraken we een heel aardige jongen – jonger dan wij – die vertelde dat zijn militaire dienstdienst in Gaza er net op zit. Heel vervreemdend is dat.”

Hoe verliep jullie verblijf bij Tent of Nations?

Aldo: “Ook bij onze aankomst dat dubbele gevoel: een prachtig gezicht, de boerderij in de mist op een heuvel. En tegelijk besef je dat juist door die ligging de er pal omheen wonende settlers deze plek zo begeren.”
Thirza: “Toen we eenmaal begonnen waren,

werd alles wat je had gelezen en gehoord werkelijkheid. Het krijgt ook een emotionele lading, omdat je spreekt met mensen. Je ziet de settlers die letterlijk tegen de omheining van de boerderij aan wonen en hoort hun scheldpartijen. Je ervaart hoe het is afgesloten te zijn van water en elektriciteit. Gelukkig zijn ze op Tent of Nations enorm vindingrijk om daar alternatieven voor te vinden!”
Aldo: “Het wordt daar zó concreet, bijvoorbeeld als de familie weer eens wordt tegengehouden bij een checkpoint. Bij ons horen we dat niet in het nieuws, maar voor hen is het dagelijkse realiteit. Omdat je er nu tussen de mensen bent, besef je nóg meer hoe onrechtvaardig het is. Zij hebben eigendoms-papieren, deze grond is al generaties erkend bezit. En toch gaat de staat Israël door met het niet tegenhouden van alle ondermijning en geweld door de settlers. En tegen alle internationale afspraken in worden steeds nieuwe nederzettingen bijgebouwd.”

Hoe was het om daarna terug te zijn in Nederland?

Thirza: “Toen wij op de Westbank waren, was het daar – relatief – rustig: de bombar-

dementen waren op afstand, de vliegtuigen vlogen ‘alleen maar’ over. Pas in Nederland realiseerde ik me als ik een vliegtuig hoorde: hier zijn het mensen die op vakantie gaan, maar daar waren het vluchten met het doel om mensen te vermoorden. We zijn hier zó bevoorrecht. Dat is een onwerkelijk en verdrietig gevoel.”

Aldo: “Al meteen op Schiphol voel je het verschil: hier de ‘relief’ dat een paspoortcontrole in principe beschaafd zal verlopen, dat het rechtvaardig zal zijn – daar de willekeur.”

Beiden benadrukken, dat het niet een eenmalige ‘goede-doel’-reis was. “Het gaat niet om ons, om ons ‘goede gevoel’ iets gebracht te hebben. Eerder heeft het óns iets gebracht. Enerzijds het besef van hoe groot het onrecht is, dat we het verhaal moeten vertellen omdat veel mensen een eenzijdig en incompleet beeld hebben. Anderzijds de dankbaarheid om wat er mogelijk is in een gemeenschap. Dat je verhalen deelt met mensen die je helemaal niet kent, dat je Kerst en Oud en Nieuw samen viert. Dat het mogelijk is om met vreemden in vrede te werken en leven. Dát verhaal willen we, meer dan voor ons bezoek, ook in Nederland blijven vertellen en uitleven.” In één zin vat Thirza het kernachtig samen: “Wat geeft ons het recht cynisch te worden zolang de familie Nassar dat niet is?”

Aldo (27) studeerde Duurzame Bedrijfskunde en werkt op het landelijk bureau van de PKN (Protestantse Kerk in Nederland) bij de afdeling ‘Bovenlokaal kerk-zijn’.

Thirza (27) ging na haar studie International Development aan de slag bij VluchtelingenWerk Nederland als juridisch begeleider ongedocumenteerden.

Er zijn altijd vrijwilligers nodig bij de Tent of Nations. Als je vragen hebt, laat het ons weten: 0624523495 of aldobaan@gmail.com.

Jan van Aller

Weense muziek in Utrecht

Gemiddeld één keer per maand bezoekt Cees Goos de Geertekerk. Maar na zijn pensionering koos hij Wenen als vaste woonplaats. Niet in de laatste plaats vanwege zijn liefde voor muziek die daar altijd en overal met hoge kwaliteit beschikbaar is. Bevlogen vertelt Cees over zijn plan om het Weense koor waarin hij al jaren zingt naar Utrecht te halen.

Weer zingen

“Een muzikale opleiding heb ik niet gehad. Ooit probeerde ik klarinet te spelen, maar dat lukte niet. Vroeger zong ik wel in een amateurkoortje in Bilthoven, maar door mijn werk bij de WHO heb ik diverse standplaatsen gehad en kon ik mij nooit aansluiten bij een koor. Eenmaal in Wenen na mijn pensionering wilde ik heel graag weer gaan zingen en ben ik op zoek gegaan naar een koor. Ik kwam in de Jezüietenkerk waar ik het koor erg mooi vond. Ik heb de stou- te schoenen aangetrokken en de dirigent aangesproken. Hij nodigde me uit om auditie te komen doen. Nog nooit in mijn leven ben ik ergens zo zenuwachtig voor geweest. Hij zei: ‘Er valt nog veel te leren, maar je stem vind ik wel aardig; dus kom maar’. Daarna heb ik ook zangonderricht genomen. De meeste mensen in dit koor hebben een muziekkopleiding gevolgd. Er is een vaste kern van 20-30 mensen en daarnaast komen geregeld jonge mensen die een muziekkopleiding volgen een tijdje meezingen.”

Missen

“Zo’n achttien jaar geleden kwam ik dus bij dat koor en met groot plezier ben ik gebleven. Ik heb het niet zelf verzonnen, maar kennelijk behoren wij tot de beste koren van Wenen. Zingen is goed voor het lijf, voor de stem, voor de geest. Als koor zingen wij altijd de mis in de zondagse kerkdienst. Het is prachtig om de schitterende muziek van onder meer Haydn, Mozart, Schubert en Dvorak te mogen zingen. Dat komt ook door de omgeving, het is een prachtige barokke kerk. De Jezüieten zijn een progressief volkje, daar geen conservatieve ideeën of dogma’s; soms denk ik wel eens, wat is eigenlijk het verschil met de remonstranten.”

Concerten

“Doorgaans tweemaal per jaar geven we een concert, in voor- en najaar, ook in de kerk, bijvoorbeeld de Messiah van Händel, Die Schöpfung van Haydn, het Requiem van Mozart. We hebben circa 55 stukken op ons repertoire. En af en toe gaan we op reis als koor, bijvoorbeeld naar Italië, Lucca en Rome. Het leek mij leuk om ook een keer naar Utrecht te komen. Daar bestond veel enthousiasme voor. En dat gaat nu gebeuren! Ik heb alleen niet helemaal goed ingeschat hoeveel werk het is om dat te organiseren. In de serie Pieterskerkconcerten gaan wij de laatste vrijdag voor de zomervakantie op 3 juli een concert geven in de Pieterskerk. Op het programma staan de Theresien Messe van Joseph Haydn en vijf delen uit Stabat Mater, ook van Joseph Haydn. Het Utrechtsch

Studenten Concert zal ons begeleiden en we brengen ook vier grote solisten mee, zoals Cornelia Horak, die ook op grote internationale podia optreedt.

We verkenden ook nog of we een concert zouden kunnen geven in de Dom, maar daar voelde het USC niet veel voor vanwege de akoestiek. We zingen ook in de zondagdienst op 5 juli in de Geertekerk; daar een heel ander programma, namelijk de Deutsche Messe van Schubert en twee motetten van Bruckner onder orgelbegeleiding van Maarten van der Bijl.”

Kaarten

Zo'n project kost natuurlijk veel geld en er is publiciteit nodig. Gelukkig kreeg Cees bij het organiseren veel steun van Arie Noordermeer, die ook speciaal voor dit project de Stichting Culturele Projecten Utrecht oprichtte om fondsen te werven. Een unieke kans dus om dit geweldige Weense koor op 3 juli in Utrecht te gaan beluisteren in de Pieterskerk. Tickets zijn verkrijgbaar via pieterskerkconcerten.nl (zie poster).

Wilt u doneren aan dit project, ga naar:

<https://www.voordekunst.nl/projecten/20482-haydn-theresien-messe-l>

Trudy Schreuder Goedheijt

Bevlogenheid en bevlieging

Column

‘Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten.’ (Bijbel, boek Handelingen 2).

Bij het Pinksterfeest denken we meestal aan de positieve versie van het woord ‘bevlogen’: mensen raken ergens enthousiast over. Letterlijk betekent het dat de geest (Geest) in je komt – en je inspireert (spiritus – geest) om je in te zetten voor iets goeds; om ergens helemaal voor te gaan. Bevlogenheid wordt wel beschreven als ‘gezonde passie’.

Vreemd genoeg heeft dit woord een variant die we meestal wat negatiever duiden: bevlieging. ‘Wat is dat nou weer voor rare bevlieging die hij heeft?’

Blijkbaar, zo menen de taalwetenschappers, zit in bevlieging iets tijdelijks, iets vluchtigs, iets wat je zonder lang nadenken meteen gaat doen. Het impulsieve is dan hetgeen wat maakt dat het negatief wordt geduid, zeker in culturen waarin juist het beheersen van impulsen als belangrijk wordt gezien. Een bevlieging is dan meer iets oppervlakkigs, terwijl bevlogenheid meer een diepere en langdurige betrokkenheid aanduidt.

Maar ook de positieve ‘bevlogenheid’ is iets wat je overkomt en niet zozeer iets waarvoor je kiest. Zo is het klassieke Pinksterverhaal uit het Bijbelboek Handelingen (zie hierboven) toch ook echt een beschrijving van iets wat hen overkomt, meer dan dat ze ervoor kiezen. Als je het hoofdstuk uitleest, dan zie je die twee kanten van bevlogenheid trouwens allebei aan bod komen. Want naast bewondering en nieuwsgierigheid

waren er ook omstanders die zeiden: ‘Ze zullen wel dronken zijn.’

Blijkbaar begint bevlogenheid met iets buiten jezelf. Denk bijvoorbeeld aan kunstenaars, die hun creatieve ‘drive’ vaak zo omschrijven: ‘Ik kon niet anders dan gaan schrijven’, of: ‘Deze muziek klonk in mij, ik heb het niet zelf bedacht’, etc.

Het blijft aan ons eigen onderscheidend vermogen of we er iets positiefs, constructiefs mee doen of dat we toelaten

dat we in een ‘waan’ (waan-zinnig) er een destructieve kant mee uitgaan.

Ook al komt inspiratie van buiten (misschien zelfs ergens uit de buurt van God, wie zal het zeggen...), je maakt toch echt zelf de keuze of dat leidt tot een korte bevlieging, die weer overwaait, of tot een duurzame bevlogenheid. Wel een mooie gedachte eigenlijk.

Jan van Aller

Vertraag, verwonder, vier!

Met veel verwondering en bewondering zag ik laatst hoe een bij nectar dronk en stuifmeel verzamelde op de bloesem van een pruimenboompje. Gefascineerd bleef ik kijken tot de bij weer verder vloog. Nog nagenietend besefte ik dat ik wel regelmatig van de natuur geniet (zeker nu in de lente!) maar zelden de rust neem om met aandacht te observeren. En dat terwijl ik de afgelopen tijd op meerdere plekken heb gelezen hoe belangrijk dat is. Niet zozeer als 'zelfzorg', maar juist om vanuit die rust en verwondering bij te kunnen dragen aan verduurzaming en systeemverandering. Het jaarthema van GroeneKerken is *Vertraag, verwonder, vier!* In de woorden van Carla Dik-Faber, projectleider GroeneKerken: "Een thema met zachte woorden die tegelijkertijd een krachtig tegengeluid vormen. Drie woorden die uitnodigen tot een andere manier van leven, geloven en zorgen voor de aarde."

Vanuit dit thema staat in de nieuwsbrief van GroeneKerken een dubbelinterview met 'onze' Eveline van de Kieft en Wendela Schenk over hoe de Groene en Stille Kerk op elkaar aansluiten: "Als je zelf vertraagt, krijg je meer oog voor de dingen om je heen. Alles begint met verwondering! Dat vraagt van je dat je tijd en aandacht neemt, dat je bewust leert kijken met al je zintuigen." In diezelfde nieuwsbrief beschrijft ook René van de Kieft hoe het opmerken van een specht tot verwondering en vervolgens rust leidt. Hoe rust zelfs een daad van verzet kan zijn, beschrijft Erica Meijer in haar column voor Milieudefensie: "Van mijmerend uit het raam staren tot het bewust niet meer meedoen aan een samenleving gericht op steeds maar meer en beter, samenhangend met een systeem dat zowel de aarde als mensen uitput." Al deze bronnen zijn het nalezen meer dan waard! Om u alvast in een rustiger stem-

ming te brengen, deel ik hier ten slotte nog graag dit gedicht van dichter en journalist Hilbrand Rozema:

*het riet praat,
zachter dan ik
de rivier stroomt,
sterker dan ik
terwijl op de oever
de reiger beter kijkt
dan ik
is het sterrenlicht
langer onderweg
en wachten de bomen
met meer geduld*

Ik wens u veel vertraging en verwondering toe!

Mirjam Minderman

Om verder te lezen:

Carla Dik-Faber, Projectleider GroeneKerken:

Dubbelinterview met Eveline van de Kieft en Wendela Schenk:

Nieuwsbrief Groene Kerken (maart-editie) met inspiratie-column van René van de Kieft:

'Rust als verzet', column door Erica Meijers in Down to Earth, het magazine van Milieudefensie:

Bericht

Excursie naar de Gertrudis Abdij in Nijvel

In de Geertekerk vieren wij dit jaar het 1400ste geboortjaar van de naamgeefster van onze kerk, Geerte van Nijvel. En wij vieren het feit dat de Remonstrantse Gemeente Utrecht 70 jaar in de Geertekerk kerkt.

Ter gelegenheid daarvan wordt op zaterdag 19 september een excursie georganiseerd naar Nijvel, de geboorteplaats van Geerte. We zullen de voormalige abdij bezoeken, waar Geerte abdis was, evenals de basiliek, waar ze begraven is. We worden ontvangen en rondgeleid door een Nederlands sprekende gids.

Zaterdag 19 september 2026

Vertrek: 08.15 uur | terugkeer: 18.00 uur

Kosten: € 37,50 (lunch inbegrepen)

Aanmelden kan via lustrum@geertekerk.nl

De vogel

Kwam een vogel gevlogen
in de pracht van zijn vlucht, -
waar zijn wieken bewogen
lag er kleur in de lucht.

Kwam een vogel gevlogen
en mijn hart boog zich naar:
- wat mij zóó heeft bewogen,
laat het stem krijgen, Heer.

Kwam een vogel gevlogen
over water en wei;
in het licht van mijn oogen
streek hij neder bij mij.

Ida Gerhardt
(uit: Het Veerhuis, 1946)

Bericht

Dank!

Lieve mensen, graag willen we iedereen die op welke wijze dan ook heeft bijgedragen aan de feestelijke viering van ons 50-jarig huwelijksjubileum, onder leiding van Lense Lijzen in de zondagochtendienst van 12 april j.l. hartelijk bedanken! Het was onze wens om dit in het midden van onze gemeente, waarmee we ons zo verbonden weten, te vieren en een zegenbede te vragen. De persoonlijke gelukwensen na afloop van de dienst waren hartverwarmend, evenals de kaartjes, e-mails en bloemen die we mochten ontvangen. Het was onvergetelijk!

Birgitta en Heine Siebrand

Pinksteren op de Azoren

Mies en Adriaan van Olphen wonen op São Jorge, een eiland van de Azoren. Online volgen zij geregeld de diensten in de Geertkerk. Ook zijn zij betrokken bij de Buitenkring.

Op São Jorge wordt Pinksteren op bijzondere wijze gevierd. De festiviteiten beslaan zelfs een aantal weken. Tijdens een van de online bijeenkomsten van de Buitenkring hebben Adriaan en Mies inspirerend daarover verteld.

Divino Espirito Sancto

De festiviteiten komen voort uit de 'De Cult van de Heilige Geest', in het Portugees 'Divino Espirito Sancto'. De oorsprong ligt in de late middeleeuwen. Op basis van de Openbaringen van Johannes kwam Joachim van Fiore (1135-1202) tot de conclusie dat er na het duizendjarig rijk omstreeks 1260 een nieuwe wereldorde zou ontstaan. De drie-eenheid, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, interpreteerde hij als drie tijdperken. Het Oude Testament, de tijd van de Vader. Het Nieuwe Testament, de tijd van de Zoon. De tijd daarna, die van de Heilige Geest, waarin joden, orthodoxe christenen en katholieken door de Geest verenigd zouden worden.

De beweging kent een aantal dogma's, gebaseerd op de uitgangspunten van Joachim van Fiore:

1. Hoop: de Heilige Geest is de bron van kennis en orde.
2. Geloof in het goddelijke: de Heilige Geest is alom aanwezig, weet alles en ziet alles. Overtredingen worden streng bestraft. Heilige geloften en beloftes moeten worden nagekomen.
3. Gelijkheid: alle broeders zijn gelijk en kunnen 'mordomos' (leider van de broederschap) of 'emperor' (keizer) zijn.
4. Solidariteit en liefdadigheid: de armen krijgen een voorkeursbehandeling bij het uitdelen van de gaven.
5. Autonomie van de kerk: de broederschap is onafhankelijk van de kerk. Er is een directe relatie tussen het goddelijke en de gelovige zonder tussenkomst van een priester.

Paus Alexander IV (1199-1261) veroordeelde de beweging. De Rooms-Katholieke Kerk keerde zich toen tegen de beweging.

Traditie

In de festiviteiten met Pinksteren op de Azoren zijn de tradities van de beweging nog goed te zien. De oorsprong van de huidige vorm van de beweging is niet geheel duidelijk. Aangenomen wordt dat Koningin Isabella van Portugal (1271-1336) daarbij een rol heeft gespeeld. Tomar in het midden van Portugal werd een van de centra van de beweging. Daar was ook de Priorij van de orde van Christus, die belast werd met de geestelijke verzorging op de Azoren en de Divino Espirito Santo naar de Azoren bracht. Veel later namen vandaar uit de emigranten van de Azoren het mee, onder andere naar Noord-Amerika en Brazilië, waar het nu nog in hun gemeenschappen voortleeft.

Je kunt allerlei uiterlijke kenmerken van de beweging zien, zoals duiven op de nokvorsten van een huis. En de 'impérios' (casas do divino spirito santo), kleine, fraai onderhouden huisjes die los van de kerk staan. Daarin worden de attributen van de beweging bewaard zoals de kroon, de scepter, de bol, de linten, vaandels en stokken. De vaandels zijn donkerrood en prachtig versierd met duiven en kronen als symbool. Aan de buitenkant zie

je een kroon en een duif en een enkele keer een kruis. Het kruis geeft aan dat de Rooms-Katholieke Kerk, tenminste op de Azoren, zich verzoend heeft met de beweging en tot op zeker hoogte zich er mee heeft verenigd.

Charitas

In het kader van de charitas worden er gedurende de twee weken voorafgaande aan Pinksteren 'sopas' georganiseerd, waar runderbouillon met brood en vlees wordt uitgedeeld, soms wel bezocht door tweeduizend mensen. Bij toerbeurt eet men aan lange tafels. Om zoveel soep te kunnen maken gebruikt men schoongemaakte oliedrums, die op een houtvuur verwarmd worden. Er zijn ook platen waar brood en kaas wordt uitgedeeld. Promesses zijn beloftes aan de Heilige Geest. Deze beloftes kunnen inhouden, dat als er een wens wordt vervuld er een offer wordt gebracht in de vorm van vlees, brood en kaas. In dat geval kan er thuis een altaar gebouwd worden met de attributen uit het Império en worden er in de week voor Pinksteren dagelijks door buurtgenoten gebeden gezegd bij dit altaar. Na de festiviteiten worden de attributen weer in processie naar het Império teruggebracht.

Gemeenschapszin

Na Pinksteren zijn er optochten met versierde ossenkarren, twee ruiters gaan voorop en lezen bij elke groep huizen een gedicht voor waar alles genoemd wordt dat er in de buurt is gebeurd. Adriaan en Mies lopen dan mee met de musici achter de karren. Overal waar de ruiters halt houden, worden drankjes en 'tremossos' uitgedeeld; dat zijn 'butterbeans' die in zeewater gekookt zijn, een voedzame snack!

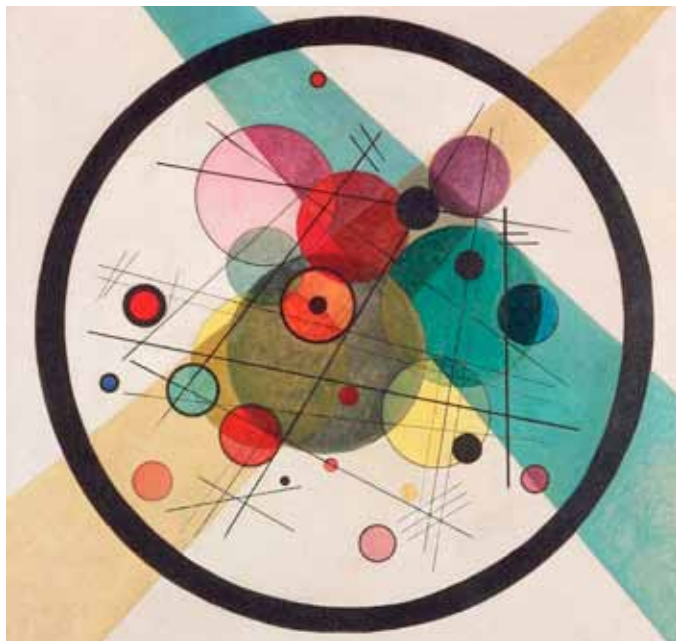
Geen kerk maar wel een inspirerende gemeenschapszin, met oog voor elkaar en ook voor de noden die aandacht vragen. Misschien kan de cult van de Divino Espírito Santo gezien worden als een reformatie avant la lettre. Het brengt het mysterie van de Heilige Geest in contact met praktisch handelen.

Mies en Adriaan van Olphen

Contactwerk

De Buitenkring, een hechte online gesprekskring

Inmiddels zijn vijftig adressen van leden en vrienden van de RGU die verder van Utrecht vandaan wonen verenigd in De Buitenwijken. En de groei zet maar door! Nu zul je je afvragen: hoe blijft het contactwerk in deze wijk goed in stand? Immers, even langsgaan is niet mogelijk naar Brabant, Limburg, het hoge noorden of het buitenland.

Anderhalf jaar geleden zijn we daarom gestart met een online gesprekskring onder leiding van Rutger Jan van der Gaag, die we de naam De Buitenkring hebben gegeven. De jaarlijkse wijkavond in september met de predikanten deden we al online. Er bleek toen dat er wel behoefte was aan meer van dit soort online bijeenkomsten.

Het was even aftasten of het wel zou werken qua belangstelling en qua techniek (digitale uitdagingen). Maar het werkt in de breedste zin van het woord! We zijn gewend geraakt aan de techniek en we kijken er elke keer weer naar uit!

Iedere keer zijn we verrast door het aantal deelnemers, variërend tussen zes en twaalf personen. In een grotere groep maken we met veel mensen en achtergronden kennis; zo uit de één zich meer vanuit een theologische kijk, de ander juist vanuit een filosofische blik en weer een ander vanuit persoonlijke geloofsbeleving. In een kleinere groep durven we wat meer persoonlijke dingen te delen en het stelt ons in staat om nóg meer uit te diepen. Die variatie is fijn! Bovendien, via via horen mensen ervan en schuiven aan, ook laatst iemand die vriend is van remonstranten landelijk.

Vorig jaar in mei spraken we over De Heilige Geest. Onze vrienden van de Azoren Mies en Adriaan namen ons online mee in het Pinksterfeest zoals het daar op het eiland wordt gevierd. (Zie pag. 16) Afgelopen jaar diepten we de thema's *Remonstrantse Geloofsbelijdenis* en *Genade* uit. De laatste Buitenkring van dit seizoen vindt plaats op dinsdagavond 26 mei a.s. van 19.30 tot 21.00 uur, met als thema *Dankbaarheid*. Paul van Tongeren (emeritus-hoogleraar en ook Denker des Vaderlands) heeft in 2015 een boekje/essay geschreven *Dankbaar. Denken over danken na de dood van God*. Het is filosofisch van opzet, maar het biedt ons vast volop aanknopingspunten. Wat we met elkaar delen laat ons in verwondering achter. We merken dat De Buitenkring ons verbindt!

Ellen van Dam uit Ede
Centraal contactlid RGU De Buitenwijken
ellenvandam.rgu@outlook.com

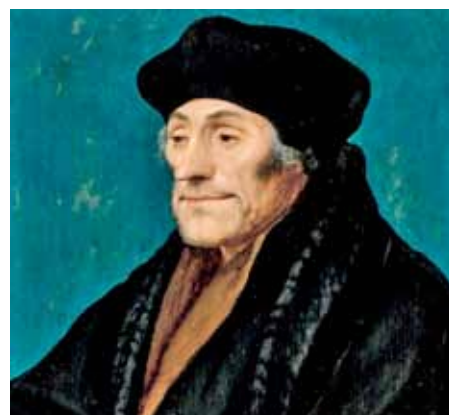
Aankondiging

Erasmusreis 2027

Voor de Erasmusreis, in het voorjaar van 2027, heeft zich al een aardig aantal belangstellenden gemeld. Reisorganisatie Drietour heeft inmiddels een basisplan voor reis en verblijf aan Koen Holtzapffel en mij aangeboden. Daar spreken we na de zomervakantie verder over. In het najaar volgt meer informatie en zal waarschijnlijk ook definitieve aanmelding mogelijk zijn.

De reis per touringcar vindt plaats van 3 t/m 10 april 2027. De geschatte kosten bedragen ca. € 1500,- (tweepersoonskamer, ontbijt en diner). De toeslag voor een eenpersoonskamer bedraagt € 450,-. Dit geheel is exclusief o.a. lunches en entreegelden. De uitgebreide toelichting vindt u in de vorige Geertebrief 2, van maart.

Lense Lijzen

Diaconale geluiden en collectes juni, juli en augustus

Tijdcollecte

De tijdcollecte in de veertigdagentijd was gekoppeld aan het thema 'betrokkenheid bij (ex)gedetineerden'. Mensen konden aanschuiven bij de maaltijd die eens per maand gehouden wordt bij de Silo gemeente in de Herenstraat. Daar is goed gebruik van gemaakt, het rooster (doorloop t/m juni) is helemaal gevuld. Heel fijn!!

Een paar ervaringen van deelnemers:

"Het voelde als een warm thuis voor de mensen die daar maandelijks hun maaltijd eten. Iedereen is welkom, zonder vooroordeel of wat dan ook. Ik ben blij dat ik geweest ben en weet heb van dit project."

"Wat de meeste indruk op mij maakte, ofwel wat ik heel prettig vond, was de openheid! Eigenlijk van ieder, ongeacht reden van deelname!"

"Geanimeerde gesprekken en het werd mij duidelijk dat deze ontmoetingen voor veel mensen zeer zeker in een behoefte voorzien."

De tijdcollecte stopt na juni, maar wie ook een keer mee wil eten kan zich rechtstreeks melden via de website van de Silo gemeente: www.silogemeente.nl/kerk-met-stip.

Daarnaast is de organisatie van de eetgroep op zoek naar mensen die een of twee keer per jaar willen helpen met koken. Mocht je daarvoor belangstelling hebben, dan kun je dat aan de diaconie laten weten via diaconie@geertekerk.nl.

Duurzaamheidsfestival

Op zaterdag 30 mei organiseren de Groene Kerken van Utrecht,

waaronder de Geertekerk, een bijzonder festival in de Domkerk: 'Je geeft me vlinders'; een groen festival vol verbeelding, moed en een nieuw begin. Met dit middagfestival (vanaf 13 uur) willen we onze gezamenlijke verbondenheid met de natuur vieren. Het wordt een mooi programma voor jong en oud, vol kunst, dialoog en verdieping. Zo kun je aanschuiven bij verschillende creatieve workshops, actief met andere bezoekers in gesprek, een live podcast bijwonen, de kunstexposities bewonderen of je laten inspireren door groene Utrechtse initiatieven in het Pandhof. Toegang is vrij. Zet deze datum dus in je agenda!

ZomerPRESENTje

Deze zomer doet de diaconie van de Geertekerk mee aan het initiatief ZomerPRESENTje van Present Utrecht. In Utrecht zijn veel gezinnen die leven van een minimuminkomen en daardoor geen mogelijkheid hebben om op vakantie te gaan of samen leuke uitjes te ondernemen. Daarom zetten we ons in om deze gezinnen een zomer te geven die lichter en zorgelozer aanvoelt.

Wat is ZomerPRESENTje?

Samen met vrijwilligers worden zomerpakketten samengesteld met een waarde van circa €300 per pakket. Denk aan materialen voor ontspanning, spel en kleine verwenmomenten voor het hele gezin, zoals bijvoorbeeld een dagje kanoën op de Kromme Rijn bij Amelisweerd of naar de dierentuin. Via samenwerkende organisaties zoals de Armoedecoalitie komen deze pakketten terecht bij gezinnen die het hard nodig hebben. Voor meer informatie, kijk op stichtingpresent.nl/utrecht/nieuws/zomerpakkettenactie/.

Wij zamelen geld in om bij te dragen aan zoveel mogelijk pakketten. Op 10 mei collecteren we in de dienst voor dit doel. Daarnaast kunt u tot en met eind mei een bijdrage overmaken naar: NL69TRIO0379701804 t.n.v. Diaconie RGU o.v.v. Zomerpresentje.

Komende collectes:

7 juni: Repair Café, waar in diverse vestigingen in Utrecht vrijwilligers kundig reparaties uitvoeren, om verspilling tegen te gaan. repaircafe-utrecht.nl/

14 juni: Stichting Toevlucht (eerder voor 10 mei aangekondigd) vindt, dat ook als je geen papieren hebt, je niet op straat hoort te slapen. Sinds 2013 bieden zij bed, bad, brood en ondersteuning aan ongedocumenteerde, dakloze mannen in Utrecht. toevluchtutrecht.nl

5 juli: Stichting Straatpastoraat Utrecht biedt pastorale zorg aan dak- en thuislozen en mensen die dak- en/of thuisloos geweest zijn en nog behoefte hebben aan contact. Voor de straatpastores en vrijwilligers is het contact van mens tot mens hierin de kern. straatpastoraatutrecht.nl/

19 juli: Stichting Meergroen is een vrijwilligersorganisatie (opgericht in 2014) die tal van projecten doet om ecologische waarde toe te voegen en mensen bij natuurbeheer te betrekken, met name in de openbare ruimte. stichtingmeergroen.nl/

Collecte opbrengsten Geertekerk:

- 8 februari Huis van Dominicus: € 856,55
- 22 februari Exodus: € 1.477,77
- 1 maart Stichting Vrij: € 1.043,95
- 8 maart Stek: € 654,22
- 15 maart Young Perspectives: € 1.087,45

Collecte opbrengsten Schoonhoven:

- 29 maart Inloophuis Domino: € 35,70
- 5 april Voedselbank IJssel en Lek: € 101,00

Mutaties in de Diaconale Commissie

In april heeft Peter van Dijk afscheid genomen en het voorzitterschap overgedragen aan Ingrid Doornbos. Peter heeft in de afgelopen zes jaar bergen werk verzet. Ondanks zijn enorm drukke agenda was hij toegewijd, attent en belangstellend. Ten afscheid kreeg hij symbolisch drie presentjes: bollen voor in de volkstuin, het boek *Durf moedig te zijn op beslissende momenten* van de bisschop Mariann Budde en traditiegetrouw een dienblad.

Peter van Dijk

Ingrid Doornbos

Daarnaast moeten wij helaas – maar begrijpelijk – afscheid nemen van onze secretaris Joyce Holtrust-Blok. Het bleek voor haar niet mogelijk het werk voor de Diaconale Commissie te combineren met een drukke baan en een groeiend jong gezin.

Rutger Jan van der Gaag en Wim Klootwijk nemen als duo het secretariaat op zich.

Namens de Diaconale Commissie, Rutger Jan van der Gaag

Aan het woord: Fenneken Smit-Spaan

Al jaren woont Fenneken Smit-Spaan (85 jaar) in Maarssebroek. Met haar gezin was ze een van de eerste bewoners van de toen nieuwe wijk. Het is een plezier om met haar over de RGU en haar leven te praten. De verhalen rollen vrolijk over de tafel.

In het contactwerk is zij een oudgediende, ruim 35 jaar was zij centraal contactlid van Maarsse, Breukelen en omgeving. Recent heeft Wim Neven dat van haar overgenomen. Fenneken blijft wel contactlid. In de negentiger jaren had zij in één van haar drie periodes in de kerkenraad het contactwerk/wijkorganisatie onder haar hoede. En samen met ds. Tina Geels heeft ze het jeugdwerk weer op poten gezet. Als collectant kun je haar nu in de Geertekerk tegenkomen.

Het karakter van het contactlidmaatschap is zeker veranderd in de afgelopen decennia. Destijds lag er meer nadruk op (regelmatig) huisbezoek bij gemeenteleden die daar behoefte aan hadden. Tegenwoordig zijn die contacten wat vluchtiger. Wel is er in Maarsse een hele mooie maandelijkse bijbelkring die door ds. Marthe de Vries wordt geleid.

Fenneken is al zo'n zestig jaar lid van de RGU. Ooit werd ze als twintigjarige door ds. Knoppers gecharterd om mee te helpen bij de Arminiaanse markt. Het duurde toen nog even, maar toen werd ze met plezier lid van de RGU. Fenneken kan met smaak vertellen over al die jaren bij de RGU. Veel dominees passeerden in het gesprek de revue.

Natuurlijk ook ds. Overdiep die Fenneken en haar man in de Geertekerk heeft getrouwd. Fennekens man had geen behoefte aan het lidmaatschap van een kerk, maar wilde na een kerkdienst altijd graag weten waar de dienst over ging. Herkenbaar voor velen, vertelt Fenneken, dat het best lastig is om zo'n dienst goed na te vertellen. Fietsen en fietsvakanties ondernamen Fenneken en haar man graag. Fenneken is niet alleen binnen de RGU actief geweest, maar heeft ook een jaar of 12 als vrijwilliger Liesbeth Orthel geholpen op het landelijk bureau in Utrecht.

In haar werkzame leven was Fenneken een specialist in het porselein. Jaren heeft ze met veel plezier gewerkt in het Rosenthal Studiehuis in Amsterdam. Ook heeft zij parttime deze rol bij Leeuwin in Utrecht vervuld. Fenneken is helaas twee jaar geleden weduwe geworden. Gelukkig wonen haar twee kinderen en haar twee kleinkinderen in de buurt.

Lex Sigterman

Uit de kerkenraad

Een eigen Geertekerk app

De Algemene Leden- en Vriendenvergadering (ALV) heeft vorige maand besloten om de Geertekerk app te introduceren. De app sluit aan bij een belangrijk punt uit ons beleidsplan 2025-2030: werken aan onderlinge verbinding en het gemeenschap-zijn. Er is in de gemeenschap van de Geertekerk, zo blijkt uit een in 2024 gehouden enquête, een grote bereidheid om de onderlinge verbindingen te verstevigen en structuur te geven. Het contactwerk, de koffie na de kerkdiensten en heel veel andere activiteiten zorgen daar nu voor. De kerkenraad belooft er nog meer aan te werken. Zeker omdat in een groeiende gemeenschap structurele verbeteringen nodig zijn om elkaar te (her)kennen.

Elkaar (her)kennen

Zo kwam het idee voor een eigen app op tafel. Die is nu klaar voor gebruik. Zet 'm (via Scipio) op je telefoon (tablet, laptop of PC) en je hebt alle informatie bij elkaar; je kunt lid worden van de groepen waarin je

actief bent; je kunt zien waarvoor gecollecteerd wordt en bijdragen aan collectes voor diaconie of voor onze gemeenschap; je kunt de nieuwste Geertebrief lezen of een oudere Geertebrief uit het archief opduiken; documenten (zoals genoemd beleidsplan of stukken voor de ALV) inzien; je kunt andere leden of vrienden opzoeken in de app, kort-

om een gezicht bij een naam of een naam bij een gezicht vinden. Er is nog veel meer te doen en te ontdekken in de app.

Hulp

De kerkenraad hoopt dat iedereen die de mogelijkheid heeft om de app te gebruiken dit ook gaat doen. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd en hoe makkelijker we elkaar kunnen vinden en leren kennen. Als je het installeren van de app te moeilijk vindt: geen probleem. De komende weken kun je met je telefoon naar de kerk komen en word je na de dienst geholpen. Of vraag hulp aan iemand in je buurt.

Natuurlijk blijven we elkaar ook gewoon zien in de kerk of elders. De gezelligheid, de interessante gesprekken, de toevallige ontmoetingen blijven. Maar we voegen een mogelijkheid toe om onderling verbonden te blijven. Daar begon dit hele proces immers, bij gemeenschap en verbinding als belangrijkste woorden.

Ineke Ludikhuizen

Bezoek Duitse remonstranten

De populariteit van het remonstrants gedachtegoed groeit, ook in Duitsland. Sinds twee jaar heeft Kelsterbach, een voorstadje van Frankfurt, een remonstrantse gemeente waar Joachim Bundschuh predikant is. Deze actieve gemeente heeft een eigen website: www.remonstranten-kelsterbach.de. In Duitsland is het gewoonte dat kinderen rond de 14 à 15 jaar Konfirmation doen, vergelijkbaar met een belijdenis. Daarvoor volgens zij ook lessen. Om het nuttige met het aangename te combineren, brachten vijf jonge Duitse remonstranten van 23 tot 26 april een bezoek aan onze RGU, waar zij logeerden bij gemeenteleden. Op vrijdag overdag kreeg de Duitse jeugd les in onze kerk en daarna begon een programma samen met een groot aantal Klubleden. Om het ijs te breken was er pizza en daarna spelletjes om elkaar beter te leren kennen. Op zaterdag beklom de jonge garde de Dom, wat nog best inspannend was. Na een lunch in de Geertekerk gingen de Duitse jongeren en onze Klubleden kanovaren in de grachten. Het bracht natuurlijk veel hilariteit om een kano tweetalig in bedwang te houden. Om de dag af te toppen ging het hele stel bij Theehuis Rhijnauwen een

Hollandse pannenkoek eten. Om 9 uur waren de kinderen thuis en onze twee gasten en eigen meiden vroegen of zij naar bed mochten; zo moe en zo voldaan waren zij van een super toffe dag! Zondag waren de Duitse gasten in de kerk, waar Robin voor de hele gemeente in het Duits voorlas over de Emmaüsgangers. Daarna met de bus naar huis. Afgaand op de geluiden uit de groep was het van beide zijden een zeer geslaagde ontmoeting.

Jacoline Kroon

JONG@RGU

Lees hier over de belevenissen in het Verteluur, bij de Klub, de Kind en Geloof groep en nog veel meer...

Interview met Jonas (8 jaar, rechts op de foto, Bram links)

“Als ik fantasie voel, wil ik meteen een boek maken!”

Waarom kom jij naar de Geertekerk?
Omdat ik het belangrijk vind. Ik geloof in God en daar wil ik iets mee doen.

Wat vind je het allerleukst in de kerk?
Het verteluur! Dat is echt mijn favoriet.

Doen jullie thuis ook speciale dingen? Hebben jullie rituelen?

Ja! We vieren allemaal jaarfeesten. Met Driekoningen bakken we Driekoningenbrood en met Sint-Michael maken we drakenbrood. En we hebben nog meer leuke dingen: we gaan elk jaar naar Vlieland en elke zaterdag eten we croissantjes. Dan heb ik ook een opblijfavond, dat is supergezellig. We kijken dan vaak een film, die te spannend is voor mijn broertjes, zoals Pietje Bel, Kruimeltje of een serie zoals Lampje of Hein... en soms doen we een spelletje.

Wat is jouw lievelingsboek?
De Grijze Jager en *Harry Potter*! Die zijn echt heel leuk.

Wanneer voel jij je super enthousiast/bevlogen?

Als ik fantasie krijg en een boek wil maken. Dan heb ik heel veel ideeën!

Je doet mee aan de musical Mozes. Hoe is dat?

Heel leuk! Vooral toneelspelen vind ik het leukst. Eerst vond ik het spannend, maar nu niet meer zo. En Bram doet ook mee, dat maakt het extra leuk! Misschien wil ik met kerst nu ook wel meedoen aan het kerstspel.

Aan wie geef jij het stokje door?

Aan mijn broertje Abel... maar die vindt het een beetje spannend. Dus misschien iemand anders... maar ik weet nog niet wie!

Musicaltalent in de Geertekerk!

Wist je dat er twee kinderen uit de Geertekerk meedoen aan de musical Mozes? In deze bijzondere musical wordt het spannende verhaal van Mozes verteld – met veel muziek, zang en natuurlijk toneelspel. Dit jaar schitteren Jonas en Bram in deze musical! Ze zijn al druk aan het repeteren... teksten leren, liedjes oefenen en scènes spelen.

Wil je ze komen bewonderen? Dat kan!

- Vrijdag 26 juni 2026 om 19.30 uur in de Jacobikerk
- Zaterdag 27 juni 2026 om 15.00 uur in de Jacobikerk
- Zondag 28 juni 2026 om 15.00 uur in de Nicolaïkerk

Kom kijken en moedig Jonas en Bram aan! En eh... misschien doe je zelf volgend jaar wel mee in de musical of kunnen we deze musical volgend jaar ook in de Geertekerk binnenhalen?

Uit de Klub

Stilte? Niet in deze dienst! In de Geertekerk was het op 19 april heel levendig tijdens de Klubdienst. Twee weken eerder bedachten we samen deze dienst en ontdekten we hoe waardevol het is om met elkaar in gesprek te gaan.

Tijdens de dienst stond de vraag centraal: hoe ver ga je in het helpen van een ander? Moet je altijd klaarstaan, of mag je ook

“nee” zeggen? De opdracht was dit te bespreken met iemand die je minder goed kent. Dat gaf nieuwe inzichten en zorgde voor verbondenheid.

Ik mocht het verhaal van de Barmhartige

Samaritaan voorlezen. Iemand die als vijand werd gezien, bleek juist de helper. Dat laat zien dat je verder moet kijken dan je eerste blik – ook nu, bijvoorbeeld bij Rusland en Oekraïne. Mooi vond ik ook de vergelijking met een voetbalteam door een ander Klublid: het gaat niet alleen om jouw kwaliteiten, maar om wat jij toevoegt aan het geheel. Wat mij betreft doen we dit vaker: echt met elkaar in gesprek. Niet alleen luisteren, maar elkaar beter leren kennen. Al duurde het daarna wel even voordat Marthe ons weer stil kreeg.

Teije

In memoriam

Roland van de Kamp

Op 13 maart jongstleden is Roland van de Kamp in Culemborg overleden. Hij is acht-enzeventig jaar geworden.

Familie was in Rolands leven beslist geen vanzelfsprekendheid: Rolands ouders lieten het afweten in zijn jeugd. Vanaf zijn vijftiende vond hij zijn eigen thuis in de wereld vanwege zijn moed en veerkracht, zijn sterke sociale vaardigheden maar ook door een aantal mensen die op zijn pad kwamen. Deze mensen werden stevige pilaren in zijn bestaan, die voor hem voelden als familie. Zijn vrouw Marthy was zijn trouwe en stabiele liefde in zijn leven.

Roland kwam van de sociale academie, was opgeleid als andragoog, werd consultant bij Berenschot en Rijnconsult, directeur bij de vereniging voor bloemenveilingen en werd daarna een van de eerste mediators. 'Fusies en ruzies' horen bij elkaar, vertelde hij.

Anderen kwamen graag bij hem om raad. Hij kon goed kijken en zonder oordeel luisteren. Hij gaf mensen vertrouwen en gaf ook zijn kinderen zelfvertrouwen mee. Hij leerde hen om hun licht niet onder de korenmaat te zetten maar het te laten schijnen voor allen in huis.

Roland bracht in zijn leven licht mee. Hij was gepassioneerd, nieuwsgierig en leergierig.

Hij genoot van de vrijheid om nieuwe dingen te ontdekken. Hij had een intelligente en open geest, hield van filosofisch denken en van verbeelding. Roland had humor en ook bracht hij joie de virvre mee.

En tegelijk had hij geen makkelijk binnenleven en bleef hij ook met het donker worstelen.

Roland vertelde dat hij niet wist of hij geloofde maar dat hij juist gevoelig was voor de mooie dingen die kerken met zich meebrengen. Het emotioneerde hem: plekken waar mensen zich verzamelen, waar het gaat over de liefde, de diepe menselijkheid. Allemaal maar mensen onder de mensen; met de maskers af.

In zijn kerkelijke zwerftocht kwam hij uit-

eindelijk uit bij de remonstranten. De pijlers vrijheid en verdraagzaamheid pasten hem: de vrijheid om zijn autonome zelf te zijn en de verdraagzaamheid om met open vizier naar de ander te kunnen kijken en luisteren.

De laatste periode van zijn ziekte was voor Roland troostrijk en intiem. Hij die van huis uit niet had geleerd wat een gezinsleven was, kon het leven loslaten en sterven met een hechte familie van kinderen en kleinkinderen om zich heen. Dat troostte hem en maakte hem dankbaar.

Dat zijn nagedachtenis ons tot zegen mag zijn. Dat Roland moge rusten in vrede en staan in licht.

Claartje Kuijff

Autodienst

Wie zelf niet zo gemakkelijk naar de kerkdienst kan komen, kan gebruik maken van de autodienst.

Dat voorziet in een behoefte. Verschillende mensen maken daar regelmatig gebruik van.

Wie de autodienst wil inschakelen kan uiterlijk vrijdag 12.00 uur contact met mij opnemen door een mailtje te sturen naar judithmoesman@gmail.com of te bellen naar 030 7851019. Ik zal u dan in contact brengen met een chauffeur.

Per keer vragen we een kleine vergoeding: € 3 binnen de stad

en € 5 als u buiten Utrecht woont. Als dat bezwaarlijk voor u is dan vinden we daar een oplossing voor. Laat u daar dus niet door weerhouden om de autodienst in te schakelen!

Judith Fournier-Moesman,
coördinator autodienst

Schrijfactie Amnesty International 17 mei

Rwanda

In juni 2025 arresteerden de Rwandese autoriteiten oppositieleider Victoire Ingabire. Ze beweren dat Ingabire samen met anderen plannen maakte om misdrijven tegen de regering te plegen. Het gaat om acht partijleden en journalist Théoneste Nsengimana, die al sinds eind 2021 vastzitten.

De straffen kunnen oplopen tot levenslang voor Ingabire en haar partijleden en tot tien jaar gevangenisstraf voor journalist Nsengimana.

Het enige wat ze deden, was oppositie voeren tegen de regering.

Victoire Ingabire is een uitgesproken criticus van president Paul Kagame en zet zich in voor democratische hervormingen in Rwanda. Ze woonde jarenlang in Nederland waar ze economie studeerde. In 2010 keerde ze terug naar Rwanda om zich kandidaat te stellen voor de presidentsverkiezingen. Bij haar terugkeer werd ze opgepakt en later veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf. Ze zat daarvan acht jaar uit, totdat ze in 2018 gratie kreeg.

Op zondag 17 mei kunt u een brief ondertekenen waarin wij de president en minister van Justitie van Rwanda oproepen om Ingabire en de anderen vrij te laten.

Schrijfactie Amnesty International 21 juni

Paraguay

Rubén Irala werkt in Paraguay voor een katholieke organisatie, die zich inzet voor sociale en milieuproblemen in het oosten van dat land. Op 20 maart vielen gewapende mannen hem aan na een werkbezoek aan een dorp. Rubén werd eerder bedreigd vanwege zijn onderzoek naar de milieugevolgen van mijnbouw. De overheid ontkent dat de aanval te maken heeft met het werk van Rubén Irala en noemt het een gewone roofoverval. Op 24 april zou de organisatie van Rubén een onderzoek starten naar de gevolgen van vervuiling door mijnbouw voor de gezondheid. Na de aanval en de eerdere bedreigingen is het onderzoek stopgezet.

Op zondag 21 juni kunt u een brief ondertekenen aan de Paraguayaanse openbaar aanklager om hem op te roepen de aanval op Rubén Irala te onderzoeken en zijn familie te beschermen.

Werkgroep Amnesty International

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
Kerkelijk bureau in de Geertekerk
T: 030 2340198

Predikanten
Meer informatie op www.geertekerk.nl/predikanten

Ds. Marthe de Vries
werkdagen: maandag t/m donderdag
E: marthedevries@dds.nl
T: 06 22325913 (voor contact graag voicemail inspreken)

Ds. Claartje Kruijff
werkdagen: dinsdag t/m donderdag
E: claartjekruijff@ziggo.nl
T: 06 41526666 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)

Ds. Lense Lijzen
werkdagen: dinsdag t/m vrijdag;
studieverlof 13 april tot 17 augustus
E: lenselijzen@gmail.com
T: 06 40070518 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen
E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
Marieke Fonk T: 06 40845708
Piet van Leeuwen T: 06 10126466

Contactwerk
Lex Sigterman, Anke van Maanen
E: contactwerk@geertekerk.nl

Diaconale Commissie
Rutger-Jan van der Gaag en Wouter Klootwijk
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL69TRIO0379701804
t.n.v. Penningmeester Diaconale Commissie RGU

Redactie Geertebrief
Barbara Schouten, Gerard van den Berg, Jan van Aller, Laura Wienen, Teade Walma en Maaike Hoffer (correctie).
Eindredactie: Trudy Schreuder Goedheijt
E: redactie@geertekerk.nl
Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
Lay-Out: Jos Verdegaal, Houten

Kopijsluitings- en verschijndatum staan op pag 2

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23
Aanvang om 10.30 uur

zo 17 mei ds. Martijn Rozing

zo 24 mei Pinksteren

ds. Claartje Kruijff en

ds. Marthe de Vries

met de cantorij

crèche en verteluur

zo 7 juni ds. Tina Geels

crèche en verteluur

zo 14 juni ds. Marthe de Vries

met het kamerkoor van de
Geertekerk

zo 21 juni ds. Claartje Kruijff

woord en tafel

crèche en verteluur

afscheid van kinderen van het
verteluur

zo 28 juni ds. Alain Verheij

zo 5 juli ds. Claartje Kruijff

zo 12 juli ds. Martijn Junte

zo 19 juli Do-Re-Lu in Do

zo 26 juli Do-Re-Lu in Lu

zo 2 aug ds. Kim de Berg

Do-Re-Lu in Re

zo 9 aug ds. Marthe de Vries

Do-Re-Lu in Re

zo 16 aug ds. Froukje Pitstra

zo 23 aug ds. Marthe de Vries

woord en tafel

zo 30 aug ds. Lense Lijzen

zo 6 sept ds. Claartje Kruijff

zo 13 sept Startzondag

ds. Marthe de Vries, ds. Claartje

Kruijff, ds. Lense Lijzen

De zondagochtenddiensten in de Geertekerk
zijn online mee te beleven via <https://live.geertekerk.nl>.

Taizédienst

Tweede zondag van de maand om 19.00 uur:

14 juni en 12 juli

Stille kerk

Derde zondag van de maand van 19.30 tot

20.15 uur: 17 mei, 21 juni, 19 juli en 16 augustus

Remonstranten West-Betuwe

Evangelisch Lutherse Kerk,
Achterstraat 2-4, Culemborg
Aanvang om 10.30 uur

zo 24 mei Pinksteren

ds. Jan van Aller

zo 14 juni Christiaan van Dijk

zo 6 sept ds. Lense Lijzen

zo 13 sept Startzondag,
gezamenlijke dienst in de
Geertekerk

Remonstranten Schoonhoven

Kruispoortstraat 8, Schoonhoven
Aanvang om 10.00 uur, tenzij anders vermeld

In de zomer zijn er geen diensten in
Schoonhoven

zo 24 mei Pinksteren

ds. Arend van Baarsen

zo 13 sept Startzondag

10.30 u gezamenlijke dienst in de
Geertekerk

Bij de diensten

24 mei Pinksteren: Op deze feestelijke Pinkstermorgen verwelkomen wij de nieuwe vrienden en leden in onze gemeente. Enkele nieuwe leden lezen in de dienst een gedeelte uit hun belijdenis voor. Met medewerking van de cantorij.

14 juni: In deze dienst zingt het kamerkoor Rejoice in the Lamb van Benjamin Britten. Britten componeerde deze cantate in 1943 op tekst van Christopher Smart (1722-1771). Het was de dichter Auden die Britten deze tekst aan de hand deed. Het thema van deze dienst is 'godsbeelden'.

5 juli: In deze dienst levert de Wiener Chorvereinigung Sankt Augustin uit Wenen een muzikale bijdrage. Dit koor geeft vrijdagavond 3 juli een concert in de Pieterskerk in Utrecht (zie pag. 10). Vervolgens zingen

zij zondag bij ons in de dienst delen uit de Deutsche Messe van Schubert en een motet van Bruckner.

Cees Goos heeft met ondersteuning van Arie Noordermeer deze koorreis georganiseerd. Cees is vriend van de Geertekerk. Hij woont in Utrecht en ook een deel van het jaar in Wenen waar hij zingt in dit bijzondere koor.

Zomerdiensten

Van zondag 19 juli tot en met zondag 9 augustus zijn er gezamenlijke diensten van de Remonstranten, Doopsgezinden en Lutheranen, afwisselend in de doopsgezinde, lutherse en Geertekerk. Zie hierboven voor het rooster.

